

TENNIS

La llum de Paula Badosa

El WTA 500 de Washington és el primer títol de la tennista begurenca després de dos anys i set mesos

“He après que soc més forta del que pensava. Si crec i hi vaig, arriben bones coses”, assegura

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9 ESPORTIU CATALUNYA

ENLLOC COM A CASA

El Girona tanca la incorporació d'Oriol Romeu, que jugarà a Montilivi cedit pel Barça

L'ebrenc s'integra avui a l'equip de Míchel, que recupera una peça que va ser capital al mig del camp

QUIM PUIG

PARIS 2024

Duplantis, història en viu

Supera el seu propi rècord del món (6,25 m) quan ja tenia assegurada la medalla d'or

Cubarsí vol la medalla d'or

La selecció espanyola, amb set futbolistes catalans, jugarà la final en superar el Marroc (1-2)

Sandra Ygueravide, medalla de plata en el bàsquet 3x3

Polèmica pel Sena, amb pla alternatiu per a les aigües obertes

Un desig comple

EL RETORN • El Girona i Oriol Romeu compleixen l'objectiu de tornar a unir els camins i pacten amb el Barça una cessió fins al final de la temporada

RETROBAR-SE • Michel volia el d'Ulldecona de tornada i Romeu, també un lloc on sentir-se important i feliç

J. Sebastian / A. Madrià
GIRONA

El Girona i el Barça van acordar la cessió d'Oriol Romeu al club gironí, complint així amb el desig de totes les parts. La direcció esportiva blanc-i-vermella i l'entrenador, Michel Sánchez, volien com fos la tornada del d'Ulldecona a la disciplina gironina, per enfortir i equilibrar el mig del camp amb un jugador intel·ligent que llegeix el joc com ningú i que és el reflex del seu tècnic damunt del terreny de joc. Romeu arribava al Girona cedit fins al 30 de juny del 2025 –sense cap opció de compra gironina– amb l'objectiu de retrobar-se amb la seva millor versió, la que sí que va trobar a Montilivi el curs 2022/23, i la que va perdre anant a l'equip que el va formar, el Barça. Com a blaugrana, el migcampista va aterrar amb bon peu, però un seguit de males actuacions personals el van relegar a tenir un paper residual en els esquemes de Xavi Hernández, que va arribar a avançar el central Andreas Christensen al pivot davant del mateix Romeu.

El d'Ulldecona, format en l'Espanyol i el Barça, va debutar amb només 17 anys amb el Barça B. Cridat a ser un migcampista important, l'estiu del 2011 va fitxar pel Chelsea per gairebé 5 milions d'euros. Dos cursos sencers a Londres amb una participació descendent el van acabar enviant al València i a l'Stuttgart cedit, just abans de recalcar en el Southampton a canvi de 7 milions d'euros. Amb els *the Saints*, el català va convertir-se en ídol de molts després d'encadenar vuit campanyes consecutives

La fitxa

Oriol Romeu

Ulldecona
24/9/1991 (32 anys)
Alçada: 1,83 m
Posició: migcampista
Etapas de formació
CF Ulldecona, Espanyol i Barça
Etapas de sènior
2008/09 Barça Atlètic (2a B) 5 p.
2009/10 Barça Atlètic (2a B) 26 p.
2010/11 Barça Atlètic (2a A) 18 p., 1 g.
2010/11 Barça (1a) 2 p.
2011/12 Chelsea (PL) 24 p.
2012/13 Chelsea (PL) 9 p., 1 g.
2013/14 València (1a) 18 p.
2014/15 Stuttgart (BUN.) 28 p.
2015/16 Southampton (PL) 33 p., 2 g.
2016/17 Southampton (PL) 46 p., 1 g.
2017/18 Southampton (PL) 40 p., 1 g.
2018/19 Southampton (PL) 33 p., 1 g.
2019/20 Southampton (PL) 35 p.
2019/20 Southampton B (PL 2) 1 p.
2020/21 Southampton (PL) 23 p., 1 g.
2021/22 Southampton (PL) 42 p., 2 g.
2022/23 Southampton (PL) 2 p.
2022/23 Girona (1a) 34 p., 2 g.
2023/24 Barça (1a) 37 p.
2022/2025 Girona (1a) ?

Palmarès

- Campió de la lliga espanyola 10/11
- Campió de la supercopa espanyola 10/11
- Campió de la Champions League 11/12
- Campió de la FA Cup 11/12

Altres

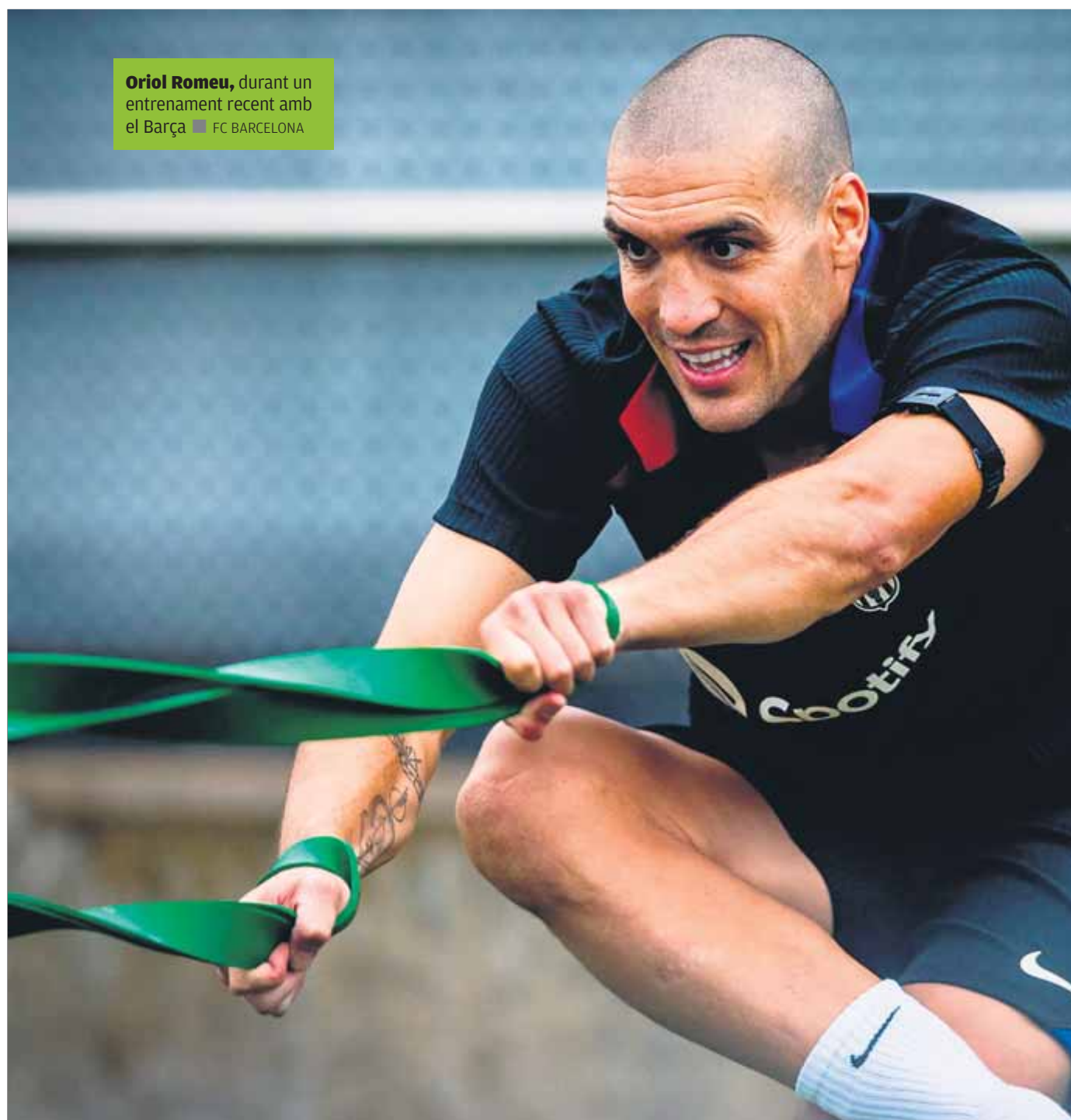
- Integrant de la selecció olímpica espanyola a Londres 2012
- 11 partits de Champions League
- 12 partits d'Europa League

Debuts

- 15/5/2011 a 1a amb el Barça
- 19/10/2011 a la Champions League amb el Chelsea

sent l'amo i senyor del mig del camp, a més en temporades de gran èxit per als anglesos com les dues participacions en l'Europa League els cursos 2015/16 i 2016/17.

Amb l'objectiu de tornar a prop de casa per demanda de la família, Oriol Romeu va renunciar a una bona fit-

Cessió i prou

L'acord entre el Barça i el Girona no inclou cap opció de compra per part gironina

xa en la Premier per iniciar l'aventura en un Girona que tornava a la màxima categoria sota el guiatge d'un Michel que intentava implantar el seu joc i els seus ideals a un grup cada vegada més ben construït per a això. I Romeu va caure de peus en els esquemes del de Vallecás aportant

De zero a cent

Romeu passarà de tenir un paper residual en el Barça a ser l'amo del mig del camp gironí

l'equilibri indispensable en un equip valent amb la pilota i d'un caràcter ofensiu que necessita al mig del camp una peça que porti una bona col·locació, una pressió eficaç i, quan cal, la contundència per tallar una transició del rival, sempre perilloses quan s'ataca amb molts elements a

Una garantia

La sintonia entre el d'Ulldecona i Michel és total, i l'equip segur que en sortirà reforçat

camp contrari. L'altra part interessada en l'acord era el Barça, que allibera, per poc que sigui, massa salarial i una fitxa lliure en la seva poblada plantilla. L'operació sortida en el club blaugrana està pràcticament aturada –com les entrades–, tot esperant que l'entitat pugui

tornar a la regla 1:1 del *fair play* de LaLiga.

Sense aquests problemes però encara amb molts fronts oberts, el Girona continua treballant per reforçar posicions indispensables per a la plantilla. La que més respecte imposa és la davantera, i és que amb la sortida d'Artem Dovbyk al Roma, Michel s'ha quedat amb Sturani com a referència pura –Abel Ruiz no ho seria tant– i un buit important per completar. El lateral dret, la porteria, l'extrem i un altre migcampista també són els altres assumptes pendents a pocs dies de començar la lliga. ■

ert per a tots

La medul·lar s'estabilitza

J. Sebastian
GIRONA

Amb la incorporació d'Oriol Romeu, el mig del camp del Girona comença a agafar forma i, el més important, equilibri. El d'Uldecona aportarà al joc sentit, contundència i bon posicionament en les facetes defensives, un aspecte clau del joc de Michel Sánchez, que sabrà que Romeu sempre estarà ben col·locat per evitar les transicions del rival. La medul·lar gironina disposa, doncs, del jugador cedit pel Barça; Yangel Herrera; Iván Martín, que ha fet de pivot en tots els partits de pretemporada que ha jugat; Donny van de Beek, que ha jugat a la mitjapunta, i els joves Gabriel Mischouy, també ofensiu, i Jhon Solís, que encara es recupera de la greu lesió muscular que es va fer en el tram final de la passada campanya.

Si bé al doble pivot no més donen garanties Oriol Romeu, Yangel Herrera i Iván Martín, que sense Aleix Garcia i mentre no arribi un relleu més natural haurà d'endarrerir la seva posició, cosa que ja va fer en

Yangel Herrera i Oriol Romeu tornaran a compartir vestidor al Girona ■ QUIM PUIG

Calma

L'arribada de Romeu fa que el mig del camp ja disposi de força recursos

diverses ocasions el curs passat, al davant Van de Beek, sempre que agafi el millor to possible, té també una posició guardada per fer que la pressió sigui sempre eficaç —el gol que va fer contra el Nàpols n'és un bon exemple—. El paper de Jhon Solís, sense haver fet pretemporada, a més

Girs de guió

L'Atleti aposta fort per Javi Guerra i ha arribat a un acord amb el València de 25+5 milions

de la joventut del colombià i el marge de millora que encara té, podrien convidar el Girona a buscar-li una cessió. Per a Gabriel Mischouy també s'esperen grans coses, però el seu paper no està cridat a ser providencial, o important d'entrada, ja que tot just afronta la seva prime-

ra temporada completa com a professional. De fet, portarà dorsal del filial per estalviar una de les fitxes de la primera plantilla si s'acaben ocupant totes.

Al final, el fitxatge de Javi Guerra va ser dinamitat per l'Atlético, que en 48 hores va acordar les condicions directament amb Peter Lim —25 milions, 5 en variables i un 10% d'una futura venda— i que, a més, es permetrà el luxe de comprar Conor Gallagher al Chelsea per 40 milions més. El Girona es manté atent a qualsevol canvi de decisió *colchonera*. ■

BREUS

L'afició del Girona a la zona visitant ■ LOF

GIRONA

Entrades per a Sevilla. El Girona FC obre avui la venda d'entrades per al partit contra el Betis del 15 d'agost a Sevilla. Els socis tindran prioritat fins al 7 d'agost a les 23.59 h, amb un màxim de cinc entrades a 30 euros cadascuna. ■

BARÇA

Lamine Yamal, de nou. Lamine Yamal, Ferran Torres i Pedri han tornat a la ciutat esportiva Joan Gamper després d'uns dies de vacances. Lamine Yamal i Ferran Torres començaran la preparació per reincorporar-se al grup després de la gira pels Estats Units, mentre que Pedri continuarà la recuperació de l'esquinç al genoll. ■

ESPANYOL

Mercat ben obert. Un dels reforços que es podrien fer oficials les properes hores és el migcampista txec Alex Kral, que arribaria cedit per l'Union Berlin. Irvin Cardona, davanter de l'Augsburg, és una opció en l'atac. ■

NOU TOYOTA YARIS HYBRID

DISSENYAT PER A LA CIUTAT.
PREPARAT PER A TOT I MÉS

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C. Antoni Barnés i Gultresa 8, 17005 GIRONA
Telf: 972 476 406

Avda. Europa 50, 17300 BLANES
Telf: 972 358 302

Emissions CO₂ (g/km): 85 - 116. (WLTP). Consum mitjà (l/100 km): 3,8 - 5,1 (WLTP). * Consulteu condicions a www.toyota.es

FINA A
15 ANYS DE
GARANTIA*
TOYOTA RELAX

Títol i rècord: 6,25

ATLETISME • Armand Duplantis revalida la medalla d'or en la perxa i supera en el tercer intent la seva pròpia millor marca mundial **DOMINADOR** • El suec domina completament la prova i també salta els 6,00 m i els 6,10 m abans de fer història

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

Armand Duplantis va revalidar el seu títol olímpic de perxa amb un nou rècord mundial de 6,25 m. El suec va fer aixecar tot el públic que omplia l'estadi amb els seus tres intents i en el tercer va volar i va superar la marca que ja havia intentat en diverses ocasions aquesta temporada. Duplantis va superar els 6,24 m que ell mateix havia fet l'abril d'aquest mateix any a Xiamen. El primer intent sobre 6,25 m el va tirar amb el genoll, el segon va caure sobre el llistó amb les cames quan havia pujat molt amunt. En tots dos va demostrar que podia fer el rècord mundial, i en el tercer intent el va superar clarament. El suec va passar a la primera les cinc altures que va intentar, fins i tot els 6,10 m, que llavors era rècord olímpic, i va tornar a demostrar la seva gran superioritat. La segona posició va ser per al nord-americà Sam Kendricks, que va saltar 5,95 m, mentre que la tercera posició la va ocupar el grec Emmanouil Karalis, amb 5,90 m.

Desqualificació

La kenyana Beatrice Chebet va guanyar el títol dels 5.000 m en una dura lluita amb la seva compatriota Faith Kipyegon, a la qual va superar en els darrers 30 m. Faith Kipyegon, pe-

Armand Duplantis, en el moment de superar els 6,25 m ■ EFE / ANNA SZILAGYI

Hodgkinson per fi guanya una medalla d'or en els 800 m

Keely Hodgkinson va guanyar per fi una medalla d'or, i va ser el títol olímpic dels 800 m i de manera clara. L'anglesa havia estat segona a Tòquio 2020 i en els mundials del 2022 i 2023. Keely Hodgkinson va anar al davant pràcticament tota la cursa i a partir dels 400 m va aguantar les seves rivals al darrere i en els últims 100 m va canviar

el ritme i es va imposar amb 1:56.72. Segona va ser l'etíop Tsife Duguma, amb 1:57.15, i tercera, la kenyana Mary Moraa, amb 1:57.42. La gran favorita en el disc femení, Valerie Allman, va revalidar el títol olímpic que va guanyar a Tòquio amb una marca de 69,50 i un concurs impressionant en què els seus quatre llançaments vàlids van ser superiors a la marca de la se-

gona. La nord-americana va començar amb un nul, i després va llançar 68,74, 68,06 i 69,50. Va fer el segon nul i quan ja era campiona va fer un tir de 69,21. El segon lloc va ser per a la xinesa Feng Bin, amb 67,51, la mateixa marca que va fet la tercera, la croata Sandra Elkasevic, però va guanyar la plata pel segon millor llançament.

Les finals

HOMES

Perxa

1r. A. Duplantis (Suècia).....	6,25
2n. S. Kendricke (Estats Units).....	5,95
3r. E. Karalis (Grècia).....	5,90

DONES

800 m

1a. K. Hodgkinson (G. Bretanya).....	1:56.72
2a. T. Duguma (Etiòpia).....	1:57.15
3a. M. Moraa (Kenya).....	1:57.42

5.000 m

1a. B. Chebet (Kenya).....	14:28.56
2a. S. Hassan (Països Baixos).....	14:30.61
3a. N. Battocletti (Itàlia).....	14:31.64

Disc

1a. V. Allman (Estats Units).....	69,50
2a. F. Bin (Xina).....	67,51
3a. S. Elkasevic (Croàcia).....	67,51

rò, va ser desqualificada perquè en l'últim quilòmetre va topar amb l'etíop Gudaf Tsegay i durant uns metres es van donar cops de colze i va trepitjar fora de la pista. L'etíop es va enfonsar i va acabar vuitena. Beatrice Chebet es va imposar amb 14:28.56 i la medalla de plata va ser per a la neerlandesa Sifan Hassan (14:30.61), mentre que Nadia Battocletti, que havia entrat quarta amb rècord d'Itàlia de 14:31.64, es va emportar la medalla de bronze.

El nord-americà Noah Lyles, campió dels 100 m, va disputar les eliminatòries dels 200 m i va passar a la semifinal sense problemes guanyant la seva sèrie amb 20.19. El millor temps el va fer el seu compatriota Kenneth Bednarek, amb 19.96. ■

PARÍS EN JOC

Vicenç Batalla

L'espectacle dels 100 metres llisos i de Noah Lyles

La final dels 100 metres llisos, diumenge, a l'Stade de France, és un bon exemple de com els Jocs i l'atletisme, en aquest cas, s'han convertit també en un espectacle a l'americana per a millor diversió d'espectadors i telespectadors. I amb opinions a favor i en contra. Amb la sort de ser en una de les tribunes d'aquesta recta en què tot es juga en menys de deu segons, vaig te-

nir la impressió que estava a punt de sortir Taylor Swift en un dels seus multitudinaris concerts.

Després de les tres sèries de les semifinals, cap a les 21.50 h, quan es feia fosc, l'estadi es va il·luminar de color violeta amb pamlugues grogues i es va posar a punxar Kavinsky (banda sonora de Drive), alhora que sortien els nou atletes de la final. I, entre ells, el futur guanyador per cinc mil·lè-

Lyles, a la pantalla ■ V.B.

simes, l'estatunidenc Noah Lyles. Ja ens havia fet ganyotes en les semifinals i aquí va aparèixer corrent. Perquè vol ser el nou Usain Bolt, una estrella que projecti l'atletisme al mateix nivell que les lligues de bàsquet i beisbol nord-americanes. Té un alter ego com a raper en Nojo18, desfila en passarel·les de moda i porta tatuats als abdominals a la dreta els anells olímpics i, a l'esquerra, el lema

ICON. Socialment, reivindica el Black Lives Matters i, amb el seu germà petit, té la Lyles Brothers Sports Foundation per ajudar els esportistes en crisi, com la que ell va passar el 2001 a Tòquio, on només va ser bronze olímpic. Ara vol emular els seus compatriotes Jesse Owens (Berlín, 1936) i Carl Lewis (Los Angeles, 1984) penjant-se quatre medalles d'or: 100 m (fet), 200 m, 4x100 m i 4x200 m.

Biles, Andrade i Chiles ■ MIGUEL GUTIÉRREZ / EFE

Gimnàstica artística. Simone Biles obté una plata i no arriba al rècord de nou medalles d'or

No és perfecta

B. S.
PARÍS / GIRONA

Simon Biles (1997) començava la darrera jornada al Bercy Arena amb el rècord de la ucraïnesa Larissa Latínina (1934) a l'abast. Havia de guanyar les finals de barra i terra per igualar les 9 medalles d'or de la gimnasta nascuda a Kher-son, que també era l'esportista amb més podis en uns Jocs fins que Michael Phelps la va superar a Londres. Biles no serà la segona dona amb la manilla d'oros al palmarès perquè en la primera final va caure i, en la segona, una doble penalització -3 dècimes cadascuna- la deixava a 33 centèsimes de la brasilera Rebeca Andrade (1999), que amb una medalla d'or, dues de plata i una de bronze, sumades a la d'or i la de plata a Tòquio, és la més llorejada en uns Jocs pel Brasil, superant Torben Graef i Robert Scheidt (vela).

Biles torna a casa amb les medalles d'or en equips, general i salt. Una caiguda en la modalitat en què va obtenir el bronze en els anteriors Jocs li impedia superar Alice d'Amato

(2003), l'antepenúltima en competir i que s'assegurava el podi amb els seus 14.366 punts; perquè superava la xinesa Yaqin Zhou i la també italiana i campiona d'Europa Manila Esposito. Posar malament el peu esquerre en un salt enrere deixava la d'Ohio quarta amb 13.100 i, Andrade, l'altra gran favorita, acabaria amb 13.933; deixant Biles cinquena empatada amb la també nord-americana Sunissa Lee. Poc més d'una hora després, Andrade era la segona a actuar i aconseguia una nota de 14.166, sent la segona a superar els 14.000 -Biles havia fet 14.600 en la qualificació-. La sis vegades campiona del món de la modalitat i or a Rio treia els dos peus en la segona i la quarta diagonal. Amb 14.133 se situava segona a 33 centèsimes de la brasilera quan quedaven dues gimnastes per sortir. Sabrina Maneca-Voinca empatava amb la també romanesa Ana Barbosu, tercera (13.700), i per una dècima en l'execució es quedava en el quart lloc abans que l'altra nord-americana, Jordan Chiles (2001), fes 13.766. ■

Atletisme. Bestué acaba segona de la sèrie dels 200 m (23.22) i queda fora de la semifinal

No supera la repesca

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

Jaël-Sakura Bestué no va poder superar la repesca dels 200 m i va quedar fora de la semifinal. La santcugatencina va finalitzar segona de la seva sèrie amb 23.22, i no va passar a la següent fase ni per llocs ni per temps. Només la primera es classificava direc-

tament, i va ser l'australiana Torrie Lewis la que va guanyar la sèrie amb 23.08. La segona opció per continuar en competició eren les dues places per temps, però en la primera sèrie Adaejah Hodge, de les Illes Verges Britàniques, va ser segona amb 22.94, i la grega Polyniki Emmanquidou va acabar tercera amb 22.99. ■

Hoquei sobre herba. La selecció espanyola femenina, incapaç de generar perill contra Bèlgica, aguanta gràcies a Clara Pérez fins que es desfà en dos minuts

D'on no n'hi ha, no en raja

2 Bèlgica
0 Espanya

BÈLGICA: D'Hooghe; Marien (1), Englebert (1), Vandermeiren, Puvrez, Gerniers, Struijk, Vanden Borre, Hillewaert, Ballenghien i Brasseur -onze inicial-, Rasir, White, Blockmans, Nelen i Belis.

ESPANYA: Clara Pérez; Laura Barrios, Strappato, Jiménez, López, Segú, Amundson, Blanca Pérez, Giné, Torres-Quevedo i Álvarez -onze inicial-, Sara Barrios, Iglesias, Riera, García i Beatriz Pérez.

PARCIALS: 0-0, 0-0, 0-0 i 2-0.

ÀRBITRES: Alison Keogh (Irlanda) i Aynna McClean (Trinitat i Tobago). Targeta verda a Blockmans (17) i Vandermeiren (29) i a Giné (46).

B.S.
COLOMBES / GIRONA

Xantal Giné, Clara Pérez, Marta Segú i Júlia Strappato tornaran a casa amb un diploma olímpic després d'encaixar la tercera derrota en sis partits a l'Yves-du-Manoir, on només han superat les seleccions de Sud-àfrica (1-0) i la Gran Bretanya (2-1), molt inferiors -l'altre resultat és un empat a 1 amb els Estats Units.

El conjunt belga, molt sòlid al darrere, no va permetre a les de Carlos García Cuenca generar cap ocasió, ni en els quatre penals córner -2/44 en tot el

La cara i la creu a l'Yves-du-Manoir ■ MIGUEL GUTIÉRREZ / EFE

Les dades

0 aturades de la portera belga en 6 llançaments d'Espanya, que encaixa els 2 gols en 3 minuts.

2 gols de 44 accions de penal córner a favor de la selecció espanyola en el torneig, que tanca setena.

Waterpolo. La selecció espanyola completa una fase impecable amb triomf contra l'amfitrió, però s'enfrontarà en els quarts al campió del món, al qual va guanyar en la final de l'uropeu

Croàcia, rival duríssim tot i el ple

8 França
10 Espanya

FRANÇA: Fontani, Crousillat (3), Bouet (1), Khasz (1), Vernoux (1), Bodegas (1), Vanpeperstraete -equip inicial-, Saoudier, Marion, Bjorch, Marzouki (1) i Nardon.

ESPANYA: Unai Aguirre, Munarriz (3), Granados (2), De Toro, Marc Larumbe, Martín Famera (1), Perrone (1) i Bustos -equip inicial-, Sanahuja (3), Cabanas, Tahull, Unai Biel.

PARCIALS: 1-3, 2-2 (3-5); 4-2 (7-7) i 1-3 (8-10).

ÀRBITRES: Stavridis (grec) i Miskovic (macedoni).

X.M.
BARCELONA

Croàcia, que al febrer va guanyar el campionat del món de Doha un mes des-

prés de perdre la final de l'uropeu contra Espanya, serà el rival de l'equip de David Martín en els quarts de final dels Jocs. La selecció espanyola, amb set jugadors catalans, va tancar una fase de grups impecable amb cinc triomfs, l'últim contra una França que ja sabia que estava eliminada (8-10), però va veure com els balcànics perdien el partit (11-14) i el tercer lloc en benefici dels Estats Units. Els quarts es disputen demà.

L'equip espanyol va jugar sense pressió i va marcar la pauta al començament, amb gols d'Alberto Munarriz i Bernat Sanahuja. Amb els francesos

Unai Aguirre, pressionant Marion ■ EFE / LAVANDEIRA JR

negats, Álvaro Granados va marcar el 0-3. Just abans de tancar el primer

torneig, 0/12 en els dos últims partits i marcant-ne un en cada triomf-, i va aprofitar la primera superioritat del partit, per la targeta verda a Xantal Giné a 14:34, per superar per primer cop Clara Pérez. La portera de l'Atlètic Terrassa s'havia erigit en el millor i gairebé únic argument del conjunt estatal, tancat al darrere i movent la bola sense prendre riscos.

La selecció belga femenina arriba per primer cop a una semifinal olímpica -si la de bàsquet no elimina Espanya demà serà l'única- i demà buscarà un lloc en la final contra la Xina -l'altra semifinal és entre els Països Baixos i l'Argentina, els altres dos equips que han superat la selecció espanyola-. El gol de Delphine-Daphne Marien a 14:02 obria la caixa dels trons perquè Bèlgica disposava del segon penal córner a 11:46, que acabaria amb el gol de Charlotte Englebert. La portera de l'Atlètic Terrassa marxava a 2:55 perquè Espanya atacés amb una jugadora de camp més, tot i que la portera belga acabava sense haver de fer cap aturada. ■

Sonja Greinacher i Sandra Ygueravide ■ MIGUEL TOÑA / EFE

Bàsquet 3x3. L'equip perd contra Alemanya (17-16) en un final de partit ajustat i aconsegueix una medalla de plata històrica

A Espanya se li escapa l'or

Clara Julià
GIRONA / PARÍS

Nit històrica a París. La selecció femenina de 3x3 es va penjar una medalla de plata, la primera d'Espanya en aquesta disciplina que es va estrenar a Tòquio. L'equip format per Sandra Ygueravide, Vega Gimeno, Juana Camilion i Gracia Alonso de Armiño va vorejar l'or, però dues pilotes perdudes i un triple de Sonja Greinacher quan el marcador estava empatat van ser una sentència inassumible.

Espanya va començar remant contra corrent però va aixecar un 3-0 desfavorable per col·locar-se al davant en el marcador gràcies a l'encert de Vega Gimeno, que a finals de temporada va anunciar la seva retirada un cop s'acabin els Jocs de París.

La rapidesa a l'hora d'anotar del conjunt espanyol va desconcentrar les teutones, que van arribar

Bronze americana

Els Estats Units van aconseguir la medalla de bronze derrotant el Canadà (13-16)

a perdre de quatre (8-12). Un triple de Sonja Greinacher ajustava les coses quan faltaven tres minuts i Elisa Mevius posava el cor de la banqueta espanyola en un puny. Amb el partit empatat (15-15) i quaranta segons de marge, Greinacher va castigar una pilota perduda i va avançar Alemanya amb un triple. La reacció de Camilion va permetre retallar distàncies (17-16) i Armiño no va tenir fortuna amb el tir que hauria d'haver empatat el partit. Espanya es va penjar una plata que, amb el temps, serà un record daurat.

Comencen els quarts de final 5x5

El bàsquet 5x5 masculí arranca avui la jornada unificada de partits de quarts de final. L'Alemanya de Dennis Schröder obre la jornada contra la Grècia de Giannis Antetokounmpo (11 h). La Sèrbia de Nikola Jokic haurà de derrotar a l'Austràlia de Josh Giddey (14.30 h), a les 18 h l'equip

dirigit pel català Jordi Fernández (Canadà) intentarà amargar la festa als amfitrions i, finalment, els Estats Units-Brasil tancarà el dia (21.30 h). Els partits de quarts de final femenins seràn dimecres i Espanya reeditarà la final de l'Eurobasket jugant contra Bèlgica (14.30 h).

Futbol. La selecció espanyola passa a la final dels Jocs amb gol i assistència del blaugrana, assegurant la medalla olímpica per a set catalans

Fermín val or

- 1 Marroc
- 2 Espanya

MARROC: Munir; Hakimi, El Azzouzi, Boukamir (Maohoub, 88'), El Ouahdi; Richardson, Targhalline, Ben Seghir; Ilias Akomach, Abde i Rahimi.

ESPANYA: Tenas; Pubill (Miguel Gutiérrez, 62'), Eric García, Cubarsí, Juan Miranda (Juanlu Sánchez, 62'); Barrios (Bernabé, 62'), Baena (Samu Omorodion, 92'), Fermín (Turrientes, 89'); Aimar Oroz, Sergio Gómez i Abel Ruiz.

GOLS: 1-0 (37') Rahimi. 1-1 (65') Fermín López. 1-2 (85') Juanlu Sánchez.

ÀRBITRE: Ilgiz Tantashev. **T.G.:** als locals Rahimi i Richardson; i als visitants Tenas, Fermín i Bernabé.

Adrià Tella
BARCELONA

Espanya jugarà la final dels Jocs Olímpics després de remuntar i superar el Marroc en les semifinals. Ho va fer liderada, de nou, per un sensacional Fermín López. El futbolista del Barça va ser altra vegada MVP del partit, després de participar directament en els dos gols espanyols.

Va arrencar força millor el conjunt africà. Idees més clares i un punt més d'agressivitat d'un combinat on ha brillat en aquest campionat Ilias Akomach, nascut als Hostalets de Pierola. Espanya no aconseguia tenir trams llargs de pilota ni establir-se a camp contrari. El partit es va aturar per una causa curiosa, la lesió de l'àrbitre principal. Un xoc accidental amb Marc Pubill va acabar obligant-lo a retirar-se del camp i posar a dirigir l'enfrontament el quart àrbitre. Després de l'aturada, Fermín va amenaçar

Fermín López celebra el gol de l'empat contra el Marroc ■ SELECCIÓ ESPANYOLA

La femenina es retroba amb Brasil

La selecció espanyola femenina juga avui (21h) les semifinals davant el Brasil. És un partit que ja es va donar fa sis dies, a la fase de grups, i va acabar amb triomf de l'equip que entrenava Montse Tomé per 2 a 0.

El duel va quedar marcat per l'expulsió amb vermella directa de la veterana Marta. Després d'arribar a set minuts a la tanda de penals davant Colòmbia, si les espanyoles guanyen s'asseguraran la medalla. ■

amb dos bons xuts exteriors, una de les seves armes.

Però va ser Espanya qui va cometre la primera errada greu. Barrios va xutar la cama d'un rival dins l'àrea i, després de revisar-ho el VAR, va acabar sent penal. El va transformar Rahimi. Es complicava el guió del partit, però els de Santi Denia no van desconnectar. Baena va topar

amb el pal just abans del descans. Ja en la segona meitat va ser Fermín qui va trobar el premi. Va pressionar un mal control marroquí a l'àrea per robar i definir amb l'esquerra. La quarta diana de l'andalús en els cinc partits jugats fins ara.

Però no en va tenir prou. Volia la final, vol l'or, i es va encarregar d'assistir Juanlu a l'interior de

l'àrea a pocs minuts del final perquè el lateral del Sevilla anotés el segon i definitiu amb un xut ajustat.

Amb el triomf, fins a set catalans s'han assegurat ja medalla olímpica: Tenas, Joan García, Cubarsí, Eric García, Marc Pubill, Sergio Gómez i Adrià Bernabé. També la tenen els futbolistes del Girona Miguel Gutiérrez i Abel Ruiz. A més, Fermín pot tancar un estiu espectacular, sumant l'or, i millor jugador dels Jocs, a l'Eurocopa que va guanyar fa un mes.

La final serà divendres a partir de les 18h al Parc dels Prínceps de París. Serà la segona final olímpica pel combinat espanyol. La darrera va ser als del 2020, que van acabar perdent per 2 a 1, quedant-se a les portes d'un or. ■

Triatló. La infecció causada per un bacteri després de competir al riu reobre les crítiques per la insalubritat, maldecap dels Jocs

Més polèmica pel Sena

X. Masachs
BARCELONA / PARÍS

La insalubritat de l'aigua del Sena i l'obstinació per fer-hi les proves de triatló és la taca dels Jocs de París, amb un serial per capítols que va començar amb l'anul·lació dels entrenaments perquè les anàlisis ho recomanaven, i el llum

verd la mateixa matinada de la competició. L'escàndol ha continuat en saber-se que la triatleta belga Claire Michel va ser hospitalitzada després d'haver-se infectat amb el bacteri *E. coli*, dies després de la seva participació en la prova. L'equip belga es va retirar dels relleus mixtos. Més tard hi va haver un al-

tre cas, l'atleta suís Adrien Briffod, amb una infecció gastrointestinal, tot i que no era clar si estava relacionat amb la mala qualitat del Sena.

"Dels 110 que vam competir l'altre dia, només una s'ha posat malalta. I no sabem si és pel Sena o per alguna cosa que no s'hi ha posat bé", deia a Televi-

sió de Catalunya la barcelonina Anna Godoy. La natació de relleu mixt del triatló es va fer al Sena –la Federació Internacional de Triatló i el comitè organitzador no tenien pla B–, però per a la prova d'aigües obertes, dijous i divendres, sí que hi ha alternativa. Si s'allarga el maldecap de la insalubritat, es traslladarà a la seu on es fa el rem, la seu on es fa el rem, a Vaires-sur-Marne.

Alemanya es va endur la medalla d'or en el relleu mixt de triatló. L'equip espanyol, amb Anna Godoy, va acabar novè. ■

Natació artística.

Amb un nou format, l'equip espanyol apunta a medalla

Espanya busca pujar al podi

Clara Julià

GIRONA/PARÍS

Espanya, amb quatre catalanes, apunta a medalla en natació artística. Amb l'absència de les russes, que des dels Jocs de Sydney 2000 sempre s'havien assegurat l'or, són molts els països que tenen els ulls posats en l'or. En el primer dia de competició, que es trenca un nou format en què no hi ha sessions preliminars i s'ha afegit una jornada d'acrobàcies, l'equip va finalitzar en segona posició l'exercici tècnic (amb una puntuació de 287.1475). Les espanyoles no van aconseguir superar la Xina, que va acabar la jornada en primera posició (313.5538). L'equip asiàtic, entrenat per la catalana Anna Tarrés, va deixar clar que vol pujar a dalt de tot del podi. ■

BREUS**VELA****Poc vent i només una regata.**

El poc vent només va permetre que els representants catalans disputessin una regata de les sis programades. En Fórmula Kite femení Gise-la Pulido va ser desena i va baixar una plaça en la general, passant de la desena a la onzena posició. La premianença suma 38 punts i va ser superada pel Gal Zukerman d'Israel. En el 470 mixt Jordi Xammar i Nora Brugman van iniciar la primera de les dues regates previstes, però quan van passar la segona boia es va aturar per la falta de vent. Les regates que no es van disputar es van reprogramar per avui. ■

CICLISME**Or per a Gran Bretanya.**

La prova de velocitat femenina per equips de ciclisme en pista va acabar amb triomf per a les britàniques, que van superar Nova Zelanda en la final. El bronze va ser per a Alemanya. ■

Tennis. Guanya el WTA 500 de Washington dos anys i set mesos després de conquerir el seu últim títol. Ha jugat quatre finals i les ha guanyat totes

La lluita, l'emoció i el somriure final de Badosa

Albert Camps

BARCELONA / WASHINGTON

Paula Badosa va tornar a somriure. La victòria en el WTA 500 de Washington va trencar dos anys i set mesos de sequera de títols en què la jugadora de Begur va passar per un autèntic calvari de lesions i problemes físics, sobretot a l'esquena, que la van fer baixar fins més enllà del lloc cent del rànquing mundial. Ella mateixa va reconèixer que té la sensació que està de tornada: "Vull provar-me una mica més però crec que estic pel camí. El més important és que estic motivada i el meu cos està responent. Sí, podem dir que estic de tornada." Paula Badosa va iniciar el torneig en el lloc 62 del rànquing mundial, i després de guanyar el títol va pujar 22 llocs i es va situar en el lloc 40 de la llista de la WTA.

La exnúmero 2 mundial –abril del 2022–, va guanyar la final de Washington contra la txeca Marie Bouzkova per 6-1, 4-6 i 6-4 en 2h24 i després de dues aturades per la pluja. Paula Badosa va sumar el seu quart títol de la WTA en la quarta final que disputava. Sempre que n'ha jugat una l'ha guanyat. El primer títol va ser a Belgrad al 2021, després es va imposar a Indian Wells aquell mateix any i l'últim fins ara va ser a Sydney el gener del 2022.

Paula Badosa s'abraça al trofeu ■ EFE / WILL OLIVER

La dada

40

del rànquing mundial WTA. L'empordanesa ha pujat 22 llocs, ja que ocupava la 62a posició

De tots, Paula Badosa va afirmar després de la victòria que aquest a Washington és el "més especial" i "significa molt". I en va explicar els motius: "Particularment per tot el

que vaig passar. Vaig haver de continuar creient en mi mateixa. Per descomptat, Indian Wells sempre hi serà però aquesta és una situació diferent." L'empordanesa va explicar que va ser una de les victòries més importants de la seva carrera i que va ser un dia molt dur i molt emotiu, perquè volia guanyar tant sí com no.

La final es va aturar dues vegades per la pluja, i la segona va ser després de perdre el segon set. "Vaig sortir de la pista plorant

La protagonista

“Crec que aquesta és una de les victòries més grans de la meua carrera. He lluitat molt contra mi mateixa i contra els meus pensaments”

“Va ser un dia molt dur per a mi perquè de veritat volia guanyar aquest títol passés el que passés. Va ser molt emocionant i ho vaig aconseguir”

“El que he après és que soc més forta del que pensava. Si hi crec i hi vaig, arriben bones coses com un títol”

molt. No podia parar de plorar. El meu equip no sabia què fer perquè plorava sense parar”, va explicar Paula Badosa, i va continuar: “Vaig intentar tranquil·litzar-me. Això em va ajudar a alliberar les meves emocions perquè estava molt nerviosa. Em vaig calmar, vaig canviar. Em vaig dir: «Paula, només és un set, simplement dona tot el que puguis.»” Ho va fer i va guanyar. També va explicar que ha après que és més forta del que pensava i que això l'ajuda. ■

Hoquei sobre patins.

L'actual campiona mundial no participarà en la GoldenCat per problemes logístics

Xile és la substituta de l'Argentina en la GoldenCat

Albert Camps

BARCELONA

La selecció argentina femenina d'hoquei sobre patins, actual campiona mundial, no participarà en la GoldenCat a causa de problemes logístics i serà substituïda per Xile, que debutarà en aquesta competició. El torneig se celebrarà del 29 d'agost al 1 de setembre a Cerdanyola del Vallès, amb la participació de Catalunya, Portugal, França i Itàlia en la categoria masculina, i Catalunya, Portugal, França, Itàlia i Xile en la femenina. La federació catalana organitzarà de patinatge la Youth GoldenCat i el Torneig 3x3 GoldenCat Edition. ■

Futbol. El Barça ja disposa de catorze futbolistes del primer equip

Sis jugadores més per a Pere Romeu en la pretemporada

Marta Escubós

BARCELONA

Graham, Rolfö, Walsh, Engen, Jana i Brugts es van incorporar ahir a la pretemporada del primer equip blaugrana, després de disputar compromisos amb les seves seleccions durant el mes de juliol. Totes sis futbolistes van passar al matí les proves mèdiques i físiques a la ciutat esportiva Joan Gamper, i a la tarda, en el seu primer entrenament, es van retrobar amb les companyes que es van incorporar l'1 d'agost: Roebuck, Gemma, Mapi León, Marta, Pina, Bruna, Pajor i Kika, completant així la plantilla per afrontar els nous reptes de la temporada de les de Pere Romeu. ■

Cas Negreira. La Guàrdia Civil investiga l'origen d'aquests ingressos, registrats entre 1992 i 2023 i considerats aparentment injustificats

Descoberts 3 milions a la parella de Negreira

Arnau Madrià

BARCELONA

La Guàrdia Civil ha descobert prop de tres milions d'euros en els comptes bancaris d'Ana Paula R. L., la parella de l'exvicepresident del Comitè Tècnic

d'Àrbitres, José María Enríquez Negreira, segons informa Efe. Aquests ingressos, registrats entre 1992 i 2023, són considerats "aparentment injustificats" segons l'informe remès al jutge Aguirre en el marc del cas Negreira.

L'informe xifra els ingressos en 2.977.557,51 euros i destaca que aquests diners no corresponen aparentment a rendes del treball o del capital immobiliari. La Guàrdia Civil investiga l'origen dels fons, especialment els xecs. ■

■ EFE/TONI ALBIR

LA CRÒNICA

Joan Carles Codolà

“Fa 12 anys jo era en els Jocs Olímpics”

“Fa dotze anys jo era en els Jocs, a Londres; el 3 d'agost del 2012 vaig competir en una sèrie dels 3.000 obstacles. No em vaig classificar per a la final... Però, després de tot el que havia passat, aquella cursa va ser com un alliberament.” L'Àngel Mullera (1984) recorda com si fos ahir aquells Jocs de Londres; li sap greu no haver-s'hi estat més dies per viure l'ambient olímpic, però tots els fets que envoltaren aquella participació encara sorprenen i indignen per la manca d'escrúpols d'uns dirigents que “pretenien rentar-se la cara dels escàndols de dopatge que hi havia a Espanya, que embrutien la candidatura de Madrid en els Jocs Olímpics”: “Van pensar que jo era un atleta mig desconegut, pelat i amb tatuatges, i podia ser la víctima perfecta per a aquesta operació.”

Mullera va ser exclòs inicialment dels Jocs Olímpics per uns correus que suposadament hauria enviat per interessar-se per la compra d'EPO. “Les acusacions no s'aguantaven per enlloc; eren uns correus del gener que estaven manipulats i des d'aquell dia vaig passar 18 controls antidopatge i sempre ben net; el TAS em va donar la raó i em va deixar competir; però vaig arribar a Londres el dia abans de la prova. Només vaig fer un petit volt per la vila i l'endemà, a córrer, amb la mala sort que un portuguès va caure al meu davant i em va fer caure a mi també; i, ara que hi penso, ha estat l'única vegada que he caigut en competició des que era professional.” I vas pensar a abandonar? “Ni un moment. Volia fer la cursa i la vaig fer amb 8:38 i vaig ser el millor espanyol; però el meu objectiu en la cursa va ser superar l'alemany i el portuguès que tenia al costat i així ho vaig fer.” Mullera havia aconseguit el passaport olímpic un mes abans en un míting a Mataró, on havia fet 8:17.91.

Hem quedat amb l'Àngel, acompanyat del president del club, Manel Fernández, a les pistes de Lloret, on actualment fa d'entrenador dels atletes del CA Lloret la Selva (fent equip amb Marc Jiménez, fill de l'entrenador Isidre Jiménez). Grans atletes dels 3.000 obstacles des de José Luis Blanco fins a Jonathan Romeo, el mateix Mullera o el recent campió d'Europa sub 18 dels 2.000 obstacles, Bakr el Asri, que entrena el mateix Àngel, han sortit d'aquestes pistes. La pregunta és: per què us especialitzeu en les

Mullera, a la pista d'atletisme de Lloret ■ J.C. CODOLÀ

curses d'obstacles?

“Potser perquè és una prova que no té tants practicants i pots arribar a bones puntuacions amb unes marques menys exigents; s'ha de tenir tècnica, resistència i velocitat, i costa més trobar atletes que ho ajuntin tot; ens ha anat bé especialitzar-nos.” L'Àngel, com bona part dels atletes gironins que han destacat en els darrers anys (incloent-hi els dos olímpics actuals Adel Mechaal i Esther Guerrero), va iniciar-se en l'esport en el Cros del GP la Selva. “El 1996, amb 12 anys, vaig anar al de Santa Coloma i l'Isidre em diu: «Ves al teu ritme i quan hakis de canviar ja t'avisaré.» Jo anava fent i anava molt tranquil; quan faltaven 500 metres em diu: «Si pots, ataca ara.» I vaig sortir com un coet i vaig guanyar molt bé; després també vaig guanyar el campionat de Catalunya (tot i que el dia abans havia jugat tot un partit de futbol) i la Jean Bouin; a partir d'aquí vaig decidir que em dedicaria a l'atletisme i deixaria el futbol.”

Sempre en els primers llocs del rànquing estatal, aconseguí tres cops el campionat d'Espanya, un bronze en els europeus, quatre participacions en els

mundials i la classificació per als Jocs de Londres. “Sempre treballàvem marcant objectius concrets. Hi ha atletes que corren a tot arreu: cros, mítings, campionats... Jo, d'acord amb l'Isidre, em concentrava en unes proves concretes; els campionats d'Espanya i els internacionals i tot el que feia fora d'aquestes cites tenia una importància relativa; i ens anava molt bé, com quan vaig quedar tercer en l'europeu del 2014. Una setmana abans a Sant Celoni vaig fer la preparació i vaig fer una gran cursa.”

L'Àngel era conegut pels tatuatges que omplen bona part del seu cos i tenen explicació: “Al braç esquerre hi ha una au fènix, la que reneix de les cendres, com jo després de les patacades; un rellotge que marca la una, l'hora de la cursa de Londres. I també s'hi veuen, una mica amagats, els anells olímpics... I aquest altre és un lleó, símbol de la fera que puc arribar a ser.”

Les patacades en la carrera de l'Àngel van continuar el 2015 amb una fractura per estrès del peroné i la sanció de dos anys per no haver passat un control antidopatge. “Va ser una gran injustícia perquè vaig complir amb l'estipulat; era al gimnàs de les pistes d'atletisme de cinc a sis, com havíem quedat; sí que em vaig negar a fer el control a casa meua a les 6.20 h, fora de l'horari que ells havien dit.” I no et peneixes una mica d'haver actuat tan impulsivament? “No, sincerament no; no em peneixo de res del que he fet; bé, potser sí, em peneixo de no haver estat més dies a Londres, per poder viure més l'ambient dels Jocs; però pel tema del control, sempre he donat negatiu, mai no he pres res i vaig ser víctima de les ganes que tenien de carregar-se la meua carrera.”

Just després de complir els dos anys de la sanció, a l'Àngel no el deixaren competir en els estatals, en què s'havia preparat amb moltes ganes; va fer un canvi d'entrenador i, finalment, una nova lesió als isquiotibials i l'arribada de la covid van tornar a estroncar la seva recuperació: “Vaig tornar amb l'Isidre per fer un darrer campionat d'Espanya; però em vaig fer mal al maluc... I vaig pensar que, amb 36 anys, el meu cos m'anunciava que ja era l'hora de la retirada... Em va agradar molt la festa que em va fer el club amb tantes persones aplaudint-me. Estic molt content de ser a Lloret perquè sempre han estat al meu costat; m'agrada treballar aquí donant suport als nanos que volen fer atletisme i també des del Consell Esportiu de la Selva, com a tècnic d'esport escolar.”

Acabem parlant del seu fill, en Max, que amb 7 anys sembla que vol seguir els passos –les gambades– del pare: “Ahir vam anar a córrer a Llagostera i en Max va fer els vuit quilòmetres corrent, sense aturar-se; jo al·lucinava... «De veritat vols continuar corrent?» «Sí, papa, tira, tira...» I el darrer quilòmetre, en 4:37, tu!”

